

Předložená diplomová práce se soustředí na problematiku srovnání institutu azylu, respektive mezinárodní ochrany u nás a v Rakousku. I když jde o rozsahem a počtem obyvatel plně srovnatelné státy, které mají shodné kulturní zakotvení a v minulosti sdílely i historii jediného státního útvaru, jejich přístupy k azylu vázané na historická fakta druhé poloviny minulého století vykazují zřetelné odlišnosti a odtud pramenící i různé politické a právní zkušenosti. Na druhé straně jde dnes o dva členské státy Evropské unie, které se podílejí na postupném utváření harmonizovaného přístupu k institutu azylu v celém jejím rámci tak, jak jej formuloval summit v Tampere v říjnu 1999. Unifikace zásadních principů státních politik v rámci evropského azylového systému je živým obsahem současného vývoje v rámci Evropské unie. Nicméně jde o proces, který v žádném případě zcela nepotlačuje důležitou úlohu každého státu, včetně respektování jeho kulturních a právních tradic, při udělování mezinárodní ochrany.

Komparace institutu mezinárodní ochrany u nás a v Rakousku musí zachytit zprvu zřetelné difference v zkušenostech a principech obou zemí do konce osmdesátých let minulého století stejně jako současné snahy o sblížování právního zakotvení a reálné praxe azylové politiky v obou státech. Ústřední cíl mé práce spočívá v zevrubném porovnání naší a rakouské situace v tomto směru tak, aby na jejím základě bylo posléze možné posuzovat například procesy reálné implementace tzv. Kvalifikační směrnice z roku 2004 či tvořit právní scénáře možného budoucího vývoje v oblasti udělování mezinárodní ochrany v rámci Evropy.

K tvorbě mé diplomové práce bezesporu přispěl i můj roční studijní pobyt na Vídeňské univerzitě Karla Ferdinanda v rámci programu Erasmus/Sokrates v akademickém roce 2005/2006, kde jsem vedle studia teoretických východisek rakouského přístupu měla možnost osobně se zúčastnit i zasedání tzv. Nezávislého spolkového azylového senátu, jakož

se seznámit i s činností tzv. Spolkového azylového úřadu, které jsou institucionálními ohnisky rakouské reálné praxe udělování mezinárodní ochrany.

Do přílohy práce jsem zařadila i svůj vlastní překlad rakouského azylového zákona 2005, spolu s jeho originálem, jako předpoklad a pramenný zdroj dalších možných komparatistických záměrů.

Celé pojetí mé diplomové práce vychází z historického kontextu vývoje institutu azylu a z jeho obsahu a postavení v mezinárodním právu.